

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 15.960 van 16 september 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten van 7 februari 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI, die loco advocaat A. EL MOUDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker is van Marokkaanse nationaliteit. Hij huwt op 20 juli 1999 met M. L. van Belgische nationaliteit.

Op 27 maart 2003 dient verzoeker een aanvraag tot vestiging in, in functie van zijn echtgenote.

De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken neemt op 9 mei 2003 de beslissing tot weigering van vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Tegen deze beslissing dient verzoeker op 19 september 2003 een verzoek tot herziening in, dat volgens artikel 230 van de Wet van 15 september 2006 door verzoeker wordt omgezet in een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 18 december 2007 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 9 mei 2003 bij arrest nr. 5167.

Op 7 februari 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken opnieuw een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd werd:

“ Uit het Rijksregister blijkt dat betrokkene op 12 oktober 2004 uit de echt gescheiden is van de Belgische onderdaan in functie van wie de vestiging werd aangevraagd. Sedert 22 februari 2005 woont hij samen met een andere vrouw (blijkt ook uit het Rijksregister).”

*Motivering in rechte: artikel 40 §6 wet 15.12.1980
Artikel 49 K.B. 8.10.1981, gewijzigd door
K.B. 7.11.1988 en K.B. 12.6.1998 en KB 27/04/2007”*

2. Ontvankelijkheid

Verweerder werpt een exceptie op van onontvankelijkheid ratione temporis. Verweerder stelt dat uit de akte van kennisgeving duidelijk blijkt dat de kennisgeving gebeurde op 19 februari 2008, doch dat verzoeker weigerde te tekenen, wat blijkt uit de vermelding “weigert te tekenen” en dat de kennisgeving verder enkel vermeldt dat op 30 april 2008 alsnog getekend werd. De bewering van de advocaat dat verzoeker de bijlage 20 niet meekreeg op 19 februari 2008 betreft een blote bewering.

Verzoeker repliceert dat hij op 19 februari 2008 op het gemeentehuis is geweest en hem werd meegedeeld dat er een bijlage 20 zou zijn, doch dat hij op datum van 19 februari 2008 zijn weigeringsbeslissing van vestiging niet meegekregen heeft. Immers moest er een vergissing zijn begaan nu de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds uitspraak had gedaan in deze zaak. De desbetreffende ambtenaar A.S. die ook de akte van kennisgeving ondertekende, deelde verzoeker mee dat hij later mocht terugkomen, zodat hij zijn raadsman zou kunnen contacteren. De akte van kennisgeving werd derhalve niet ondertekend door verzoeker op deze datum, evenmin werd de vermelding ‘weigert te tekenen’ aangebracht en evenmin werd de bijlage 20 aan verzoeker overhandigd. Op 30 april 2008 ging verzoeker samen met zijn raadsman opnieuw naar de Dienst Vreemdelingenzaken, District Borgerhout, doch stelde vast de ambtenaar J.V.L. weigerde om de correcte datum van kennisgeving zijnde 30 april 2008 te vermelden op de akte maar de datum van 19 februari 2008 als datum van kennisgeving beschouwde daar deze bovenaan de akte van kennisgeving was vermeld. Op dat ogenblik stond er geen enkele vermelding van ‘weigert te tekenen’ op de akte van kennisgeving. Verzoeker heeft op 30 april dan geweigerd de bijlage 20 mee te nemen omdat men weigerde de correcte datum van kennisgeving te vermelden. Verzoeker heeft diezelfde dag de Dienst Vreemdelingenzaken gecontacteerd en haar in een schrijven de problematiek uiteengezet. Verzoeker wendde zich een tweede maal tot de Dienst Vreemdelingenzaken district Borgerhout, waar de betrokken ambtenaar op de akte van kennisgeving vermeldde dat verzoeker zou hebben geweigerd te tekenen, de stempel aanbracht en met de hand schreef ‘alsnog (b)(g)etekend op 30 april 2008’.

Uit het administratief dossier en de documenten die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, blijkt dat de akte van kennisgeving werd opgesteld op 19 februari 2008 met de vermelding weigert te tekenen en dat er onderaan een tweede datum wordt vermeld met name 30 april 2008 met als vermelding alsnog getekend op 30 april 2008. Verder vermeldt de akte van kennisgeving de handtekening van de beambte A.S., de handtekening van verzoeker en twee stempels van de bevoegde overheidsdienst. Het begeleidend schrijven vermeldt het volgende: "betekening bijlage 20 op 19 februari 2008, betrokkene weigerde te tekenen, heden komt betrokkene met advocaat El Mouden alsnog tekenen." Hieruit blijkt dat betrokkene zich heeft aangemeld voor de betekening van de bijlage 20 op 19 februari 2008, wat hij overigens niet betwist, doch weigerde de akte van kennisgeving te ondertekenen. Waar verzoeker stelt die dag geen kennis te hebben genomen van de bestreden beslissing, dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast te stellen dat deze bewering enkel ondersteund wordt door een verwijzing naar brieven opgesteld door zijn eigen advocaat. Buiten de brieven die opgesteld werden door de advocaat van verzoeker, die bezwaarlijk als objectief kunnen worden beschouwd, laten de gegevens van het administratief dossier niet toe vast te stellen dat verzoeker zijn weigeringsbeslissing niet zou hebben meegekregen en niet op de hoogte zou zijn van de inhoud van de beslissing. Een weigering om een stuk voor kennisname te ondertekenen houdt niet in dat er geen kennisgeving is gebeurd. Het komt een bestuurde niet toe om met dergelijke weigering het normale verloop van beroepstermijnen te dwarsbomen (R.v.St. nr. 162.216 van 31 augustus 2006). De bewering van verzoeker dat de vermelding "weigert te tekenen" pas op 30 april 2008 zou zijn aangebracht, betreft eveneens een blote bewering en is in strijd met de bemerking van de gemeentelijke ambtenaar J.V.L., waarbij deze duidelijk stelt "betekening bijlage 20 op 19 februari 2008, betrokkene weigerde te tekenen, heden komt betrokkene met advocaat E.M. alsnog tekenen". Het gegeven dat verzoeker later terugkeerde met zijn raadsman om de bijlage 20 alsnog te ondertekenen en in ontvangst te nemen, neemt niet weg dat de eerste betekening rechtsgeldig gebeurde en de beroepstermijn reeds bij de eerste betekening aanvang heeft genomen. Een tweede kennisgeving doet geen nieuwe beroepstermijn lopen, wanneer de eerste kennisgeving geldig was (R.v.St. nr. 114.372 van 13 januari 2003, R.v.St. nr. 167.753 van 13 februari 2007).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt aldus vast dat de kennisname van de bestreden beslissing dd. 8 mei 2008 door verzoeker, geschiedde op 19 februari 2008.

Overeenkomstig artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort geciteerd Vreemdelingenwet) moet een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is.

Bijgevolg was donderdag 20 maart 2008 de uiterste datum voor het indienen van het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, tegen de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 7 februari 2008 houdende een weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Het verzoekschrift houdende het beroep tot nietigverklaring werd evenwel pas op vrijdag 30 mei 2008 met een ter post aangetekend schrijven ingediend bij de Raad, hetzij buiten de termijn van dertig dagen die is bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet. De termijn vervat in voormeld artikel 39/57, eerste lid is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

De exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN.

J. CAMU.